

Visitaforedrag søndag 10. mai 2026 i Teglen, Spikkestad.

Ved biskop Sunniva Gylver

Kjære alle sammen!

Denne uka har vi hatt bispevisitas her i Slemmestad, Nærnes sokn, Åros sokn og Røyken sokn. Tre menigheter med 5 kirker, ett gravkapell og to staber – Min andre visitas noensinne, både som prest og biskop. Det har virkelig vært fine og innholdsrike dager; tirsdag onsdag, torsdag og fredag, og vi avslutter nå i dag.

Når jeg holder dette visitaforedraget så er dette blitt til i tett samarbeid med prost i Asker, Øyvind Stabrun og kirkefagsjef i Oslo bispedømme Ingun Øystese. De har, sammen med to daglige ledere, tre sokneprester og alle dere som er ansatte, menighetsrådene og frivillige, gjort en stor jobb for å forberede og gjennomføre visitasen – og vil også følge opp visitasen i etterkant. Tusen takk!

Visitaforedrag

Visitaforedrag er et av de viktigste verktøyene vi biskoper har i vårt tilsyn med menighetene; det prioriteres høyt. Vi har et visitaforedragreglement, og det betyr at en visitas er et institusjonalisert og rettslig ordnet besøk. Visitaforedraget er en tale der biskopen deler sine samlede inntrykk og refleksjoner fra visitasen, som dere i dialog med prosten tar med i deres videre arbeid med å bygge menighet og være kirke på deres sted.

Ordet *biskop* sier noe om hva en visitas er; det kommer fra det greske ordet *episkopos*, som betyr en som ser; en som har tilsyn. Som biskop vil jeg utforske folkekirken på dette stedet sammen med dere; og søke å gi mitt bidrag til at dere kan utvikle menighetene videre i tråd med visjonen til Den norske kirke: vi sier at vi vil være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som bidrar til mer himmel på jord. På hvilke måter er vi en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke på våre steder? Hva er det som utfordrer oss? Hvordan bidrar dere til mer himmel på jord, her i Røyken, Åros og Slemmestad/Nærnes menigheter? Og hvordan kan vi sammen skape et rom der det er trygt og naturlig å også snakke om tro og liv, på tvers av ulike religioner og livssyn?

Den visitasen jeg nå har gjennomført er en områdevisitas. Det betyr at det er flere menigheter som blir sett samtidig, flere menighetsråd, flere staber og ulike lokalsamfunn. På denne type visitas vil det naturlig nok ikke bli så mye tid til å gå inn i hver enkelt menighet, men målet med visitasen er fremdeles å inspirere, støtte, veilede og føre tilsyn med menighetslivet, og samtidig gjøre kirkens nærvær synlig for enda flere aktører i lokalsamfunnet. Å se på tvers av soknegranser styrke kirkens samlende arbeid i området.

Kirkebyggene

En fast post på alle bispevisitaser, er befarings av kirkebyggene. Som en del av denne visitasen arrangerte Asker kirkelige fellesråd en kirkesafari høsten 2025. Da fikk vi anledning til å se og gå igjennom alle de vakre kirkebyggene i disse menighetene. Kirkelig fellesråd har det økonomiske ansvaret for kirkene, og de har oversikten over avvikene, og forteller hva som *må* gjøres, *bør* gjøres, og eventuelt kan utsettes. Asker kirkelige fellesråd er nok det fellesrådet i Norge som har utviklet det beste systemet for vedlikehold av kirkene, gjennom Kirkevakten. I tillegg har Asker kirkelige fellesråd og Asker kommune gjort en enorm innsats med større investeringer i restaureringer i mange av kirkebyggene i Asker kommune. Røyken kirke er nå i avslutningen på en stor og omfattende restaurering. Slemmestad kirke ligger veldig flott å strategisk til i hjertet av Slemmestad. Utfordringen er at menigheten er i ferd med å vokse seg ut av kirken. Er det mer enn tre dåp med store dåpsfølger, er kirken for liten. I tillegg er den fine menighetssalen blitt for liten til å huse alle som ønsker å delta på den populære torsdagsmiddagen.

Visitaseretningen fra Asker kirkelige fellesråd beskriver rammene for kirkelig virksomhet i Slemmestad-Nærsnes, Røyken og Åros etter kommunesammenslåingen i 2020. Fellesrådet har ansvar for arbeidsgiverfunksjoner, drift av kirkebygg og gravplasser, samt felles tjenester som administrasjon, IKT og kurs. Samarbeidet mellom menigheter, fellesråd og kommune vurderes som godt, og kirken anerkjennes som en viktig samfunnsaktør, særlig innen diakoni og ungdomstilbud som 13–20.

Økonomi er en hovedutfordring, med betydelige kutt og behov for bemanningstilpasninger og effektivisering. Samtidig arbeides det hardt for å skjerme kjernevirksomheten. Beretningen fremhever også kirkens rolle i beredskap og samarbeid med kommune og politi. Vi kommer nok ikke til å få flere ressurser framover. Derfor vil økt samarbeid, prioritering av ressurser og lokal tilstedeværelse være sentralt for å opprettholde et bærekraftig og relevant kirkelig tilbud.

Visitaprogrammet

To programposter av visitaprogrammet har blitt gjennomført i samarbeid med visitasen i Asker Sør for to uker siden: møtet med fellesrådet og møtet med kommunen.

Det var fint å møte folkevalgte fra hele Asker prosti på møtet i Asker kirkelige fellesråd (AKF). Representantene fra menighetsrådene var engasjerte og ønsket å legge til rette for gode rammer for kirkens arbeid. Fellesrådet delte i møtet både økonomiske oversikter, glimt fra menighetsbarnehagene, og hvilke konsekvenser økonomi får for menighetenes arbeid i områder som vil bli preget av stor utbygging i årene framover.

Møtet med kommunen ble holdt i Asker for to uker siden hos ordfører Lene Conradi og kommunedirektør Lars Bjerke med stab. Den lokale ledelsen i visitasmenighetene deltok og presenterte arbeid knyttet til frivillighet, økonomi, ungdom (13–20) og konfirmanter. Asker

kommune har en tydelig samarbeidsavtale med Asker kirkelige fellesråd, og partene arbeider sammen med det kommunen omtaler som «samfunnsfloker».

Kommunen rommer både urbane og landlige områder, variert demografi, gårdsdrift og hytteområder. Det er også store sosioøkonomiske forskjeller, og levekårsundersøkelser viser at mange barn lever i familier med vedvarende lav inntekt. Kommuneplanen bygger på FNs bærekraftsmål, noe kirken også identifiserer seg med. I møte med demokratiske utfordringer og demografiske endringer vil kommune, kirke og sivilsamfunn måtte samarbeide enda tettere.

En sentral utfordring er ungt utenforskap, og hvordan man kan fremme tilhørighet og *innenforskap*. Godt samarbeid mellom kirke og kommune forutsetter samtidig tydelige avklaringer i relasjonen mellom kirke, skole og kommune. Tiltaket “13-20” gir unge trygge samtalepartnere, og ungdoms-diakonien bygger nettverk mellom aktørene. Kirken har satset på dette arbeidet og håper kommunen ser verdien av det ved å støtte arbeidet økonomisk.

2026 er utpekt som nasjonalt totalberedskapsår. Kirkens kompetanse og bidrag i møte med sorg og kriser, behovet for samtaler og ritualer, og for lokalt nærvær og å skape lokale møteplasser, er en viktig ressurs i beredskapsarbeidet. Kirken bidrar til beredskap gjennom å ta vare på mennesker når krisen rammer, og gjennom å være med å bygge robuste lokal-samfunn i forkant.

Som biskop delte jeg på dette møtet og i flere andre sammenhenger refleksjoner om eksistensiell beredskap; om hva som bærer oss, gir håp og mening. Jeg løftet også utfordringer knyttet til en usikkerhet vi ofte møter, rundt religion i det livssyns åpne samfunnet. Samtidig uttrykte jeg takknemlighet for en godt orientert og engasjert kommunal ledelse, og for det gode samarbeidet mellom kirke og kommune i Asker.

Visitaseretninger: Før visitasen fikk jeg tilsendt gode og grundige rapporter fra stabene og menighetsrådene. De forteller om demografien, gudstjenestelivet og hverdagsarbeidet, og om kirkebyggene. Jeg vil nå gi en kort oppsummering rundt hva de ulike soknene delte der, si noe om hva jeg har sett, hørt og opplevd disse dagene, og gi en utfordring til det videre arbeidet på hvert sted.

Røyken og Åros menigheter er samarbeidende sokn i Asker prosti, med felles arbeid innen prestetjeneste, diakoni og trosopplæring, felles daglig leder, men med hvert sitt menighetsråd.

Røyken sokn omfatter flere tettsteder og har et variert lokalsamfunn med både vekstområder og mer landlige preg. Menigheten har to kirker – Røyken kirke og Spikkestad kirke- og kultursenter (Teglen) – der sistnevnte fungerer som en viktig møteplass for både kirkelig og kulturell aktivitet.

Menighetslivet er preget av bred aktivitet, særlig innen gudstjenester, kirkemusikk, barne- og ungdomsarbeid og diakonale tilbud. Samarbeid med skoler, frivillighet og lokale aktører står sentralt. Samtidig beskrives utfordringer knyttet til økonomi, bemanning, rekruttering av frivillige og oppfølging av unge voksne.

Fremover arbeider menighetene med å møte befolkningsvekst, styrke tilbudet til barn og unge, og utvikle relevante møteplasser som kan nå flere i lokalsamfunnet. Visitasprogrammet som var lagt for Røyken og Spikkestad viste nettopp dette.

Første visitasdag startet med morgengudstjeneste i Røyken kirke som satte et flott startskudd for den lokale visitasen - både i ord og toner. Sokneprest i Røyken prekte med utgangspunkt i Salme 13, om det 800 år gamle kirkerommet, om natur og sol – livsnært og kontekstuel. Etter gudstjenesten var det kirkebakkekaffe og kringle ute i sol og vind, med utsyn over kulturlandskapet og den velstelte kirkegården på Røyken.

Videre gikk turen til Spikkestad ungdomsskole, omgitt av idrettsarenaer som vitner om et aktivt lokalmiljø. Vi ble tatt imot av rektor Trude Bøe og fikk hilse på noen av de ansatte på skolen. Spikkestad har dette skoleåret hatt en stor omstillingsprosess i forbindelse med sammenslåing av to skoler, som naturlig nok har preget hverdagen til både ansatte og elever. I 10 trinn var elevene veldig godt forberedt med allsidige spørsmål - fra bispehverdagen via kristen tro og lærespørsmål i Den norske kirke - til sex, reinkarnasjon og spøkelser. Jeg håper samtalen fortsetter både på skolen og i lokalmiljøet ellers også etter visitasen.

Deretter ble det en smak av nydelig pilegrimsvandring langs pilegrimsleden, fra Røyken kirke til Spikkestad kirke, før middag og møte med alle de tre menighetsrådene.

I den forbindelse vil jeg bare si at jeg er så imponert og takknemlig over disse tre menighetsrådene og mange andre jeg har enten vært i som prest eller nå møtt som biskop. Så mye engasjement og kjærlighet til lokalsamfunn og kirke, så mye kompetanse og god energi inn i arbeidet, som jo er fullstendig frivillig og ulønnet. Denne kvelden møtte vi en god miks av folk som var nye i menighetsråd - og andre som hadde sittet i flere perioder. Takk til dere alle!

I møte med dere i Røyken menighetsråd hørte jeg at dere hadde hatt en strategisamling, der nettopp det å finne og ta vare på gullet dere hadde var grunnlaget for det videre arbeidet. Jeg hørte kreativitet og ønsker om å skape nye møteplasser, særlig for aldersgruppen 20-50. Dere har gjort en lokal spørre-undersøkelse som viste at det er engasjement for kirka og et ønske om at den skal være relevant. Ut av dette er det blitt født samlinger som dere har kalt: "60 minutter" – en serie temakvelder som jeg fikk være med på å tjuvstarte i Røyken kirke torsdag kveld.

Torsdag var videre Røyken- og Spikkestad-dag i visitasen, og dagen startet først med et møte med staben før Treffpunkt i Teglen på formiddagen. Treffpunkt er kafe og møteplass på torsdagene, for tiden eneste kafe i området. Frivillige laget smørbrød, stekte vafler, bakte kaker og stod i kafeen hele formiddagen. Noen var veteraner, andre var der for første gang, praten gikk godt, og gjestene fikk også lytte til nydelig sang og musikk. På ettermiddagen var igjen kafeen full, denne gangen av barnefamilier som fikk kjøpe rimelig middag her før barnekor og barneklubb. Jeg skjønnte at dette er et viktig møtepunkt i lokalsamfunnet for både barn og voksne.

Som tidligere nevnt ønsker dere å prøve et nytt konsept som dere kaller “60 minutter”. Denne første gangen var det folkemøte/temakveld om folkekirke og eksistensiell beredskap, med spennende bidrag fra flere lokale kompetente og kloke ildsjeler. Røyken middelalderkirke er 800 år i 2029; i 29 generasjoner har mennesker kommet til kirken med sin sorg og glede og alt imellom, og lyttet til de samme Bibelfortellingene som vi også leser i dag. Våre liv er del av en mye større og lengre fortelling, og vi er mennesker som fremdeles har behov for fellesskap og et sted å lytte og samtale.

Her kommer en liten utfordring til dere i Røyken og Spikkestad: Kafeen i Teglen er et samlingspunkt, men også en venteplass for foreldre når barna har aktiviteter. Samtal gjerne videre om hvordan kafeen kan brukes enda mer aktivt, og hvordan det gjennom dette kan være mulig å få foreldrene enda mer engasjert:).

Slemmestad og Nærnes sokn beskriver soknet i sin visitasberetning som en aktiv menighet med sterk lokal forankring, bredt aktivitetstilbud og tydelig visjon om å være et inkluderende fellesskap. Menigheten har god frivillighets-kultur og mange tilbud for ulike aldersgrupper, særlig eldre, men arbeider også for å nå bredere ut.

Samtidig står soknet overfor flere utfordringer: fallende medlemsandel, lav oppslutning om trosopplæring, behov for bedre rekruttering og oppfølging av ungdom etter konfirmasjon, samt svak kontakt med aldersgruppen 20–50 år. Det var fint å høre om konfirmantforeldre som stiller opp med servering til kirke-kaffen og legger til rette for denne; - fin måte å kunne bli litt kjent med kirken og gudstjenesten på, uten at det er for påtrengende.

Begrensete ressurser og forventet befolkningsvekst forsterker behovet for prioritering og nytenkning. Dere peker på tre hovedsatsinger: styrket arbeid mot aldersgruppen 20–50 år, videreutvikle eksisterende aktiviteter, og øke tilstedeværelsen i et lokalsamfunn som er i sterk utvikling. Fremover blir frivillighet, samarbeid og fleksible tiltak avgjørende for å møte endringer og sikre et relevant og inkluderende kirkelig tilbud for flere; også de unge.

Jeg fikk møte et engasjert menighetsråd som vil mye, får til mye, og har mange frivillige. Samtidig trengs enda flere, fordi oppslutningen er stor på mange aktiviteter, og man midlertidig har en litt redusert stab. Stedet står også foran en stor utbygging, og dere lurer på hvordan dere skal finne plass i den tidvis allerede overfylte kirken. På torsdagsmiddagen for voksne kan det være opp til 100 personer, og noen ganger er det ikke plass til alle som ønsker å være med (jeg fikk selv oppleve torsdagsmiddagen i høst, med verdens beste torsk:). Jeg hører at dere er bevisst på at dere må gjøre harde prioriteringer og se etter kreative løsninger som står i forhold til ressurser og muligheter.

Onsdagen var visitasens Slemmestad/Nærnesdag, og vi tilbragte hele dagen i og utenfor vakre Slemmestad kirke. Kirken fylles med aktiviteter gjennom uka, takket være fantastiske ansatte og frivillige; gudstjenester, babysang, språkkafe, konfirmantundervisning, formiddagstreff, nabolagskafe, middag osv.

Vi fikk være med på stabsmøte og formiddagstreff, med både andakt, Prøysen fortellinger, gevinster, karbonadesmørbrød og den beste vannbakkelsen jeg har smakt noen gang. På

konfirmantundervisningen snakket vi om bønn og kristne praksiser og vi fikk alle fargelegge Iota-kors som en slags meditasjon. Så fikk vi være med barnekoret en liten stund før treningstimen ute i kirkehagen; et aktivitetstilbud som også treffer noen yngre.

Kvelden ble avsluttet med et åpent dialogmøte ledet av soknepresten, der utbygger, ordfører, biskop og lærer/lokalpolitiker deltok i en panelsamtale om hvordan skape et godt lokalsamfunn når antall innbyggere vil øke betydelig på kort tid? Samtalen viste at de andre aktørene har tillit og forventninger til at kirken her kan være en god bidragsyter, og som lærer Anders sa: Kirken kan lære oss nåde, solidaritet og dialog. Det er litt å leve opp til:).

Til dere i Slemmestad og Nærnes: Dere har som satsing at dere vil øke tilstedeværelsen i et lokalsamfunn som er i sterk utvikling, samtidig som jeg har sett og hørt at dere allerede strekker strikken langt. Kan dere bli enda mer kreative og modige i rekrutteringen av nye frivillige? Kanskje lage dere et prosjekt der MR og stab har fokus på rekruttering, opplæring og oppfølging av frivillige for en gitt tidsperiode? Evt. høre hva folk har lyst til å bidra med?

Åros sokn er det minste i Asker prosti og har en tydelig lokal forankring i et landlig og voksende lokalsamfunn med mange barnefamilier. Kirken fungerer som et viktig samlingspunkt i bygda, med aktiviteter som gudstjenester, familietilbud, barnefestival og samarbeid med frivilligsentralen og lokale aktører.

Menigheten har særlig fokus på barn og familier gjennom trosopplæring, familiesang og samarbeid med barnehager og skole. Samarbeidet med Røyken er tett, spesielt knyttet til konfirmanter og ungdomsarbeid.

Samtidig preges soknet av begrensede ressurser, manglende faste stillinger og behov for flere frivillige. Dere skriver at det fremover særlig er behov for å styrke arbeidet med unge voksne og sikre bærekraftig drift.

Også her fikk jeg møte et menighetsråd med engasjerte, positive medlemmer med god lokalkjennskap, stå på vilje og kreativitet. Visitasens Åros-dag på fredag startet med et skolebesøk på Frydenlund barneskole. Rektor tok imot oss og dagen startet i gymsalen med sang og gode elevinnslag, blant annet med fotopresentasjon av lokalsamfunnet. Videre fikk vi være med både inn i klasserom og ut på uteskole i nærskogen ved Frydenlund. Det var hyggelig å se at mange barn kjente både sokneprest og undervisningsansatte fra før. Vi fikk høre om gode samarbeid knyttet til blant annet prosjektkor i SFO-tid og at ansatte i kirken får komme til skolen og sette opp plakater med informasjon om sine aktivitetstilbud i nærmiljøet -det er ingen selvfølge! Under lunsjen med de ansatte ble det blant annet snakket mer om hva kirken kan tilby av fagressurser i skolens undervisning, i tråd med skolens rammeplaner og kompetansemål.

Elever fra 7. klasse fulgte biskop og følge et stykke på veien til Blåhella langs kyststien og til "Kyst-samling"; et lite museum der vi fikk høre om Is-industrien i Røyken mellom 1850 og 1950. Videre langs kyststien fikk vi også møte representanter fra den lokale dykkerklubben og høre om deres arbeid med å rense fjorden og ta vannprøver for universitet. Vern om Skaperverket på land og i havet er en helt sentral oppgave for oss som kirke - kanskje det er

muligheter for et videre samarbeid med dykkerklubben, i forbindelse med konfirmant-undervisning eller markering av skaperverkets dag?

Turen gikk videre til lille Åros og et hyggelig møte med seniorer som bor i leilighetene der, før vi gikk ned på kafeen i Frivillighetssentralen og fikk nydelig middag med retter fra ulike land, musikalske innslag og prost og biskop hadde en filosofisk samtale om eksistensiell beredskap.

Denne siste aktivitetdagen av visitasen minnet meg igjen på hvor mange bra ildsjeler og fellesskap som finnes rundt omkring, og hvordan også den lokale kirken ofte er en god kraft.

For Åros kirke vil jeg også gi en vennlig utfordring: Kanskje det er tid for å ta opp igjen samtalen med skolen om hva kirken kan bidra med på skolens premisser, og systematisere og skriftliggjøre skole-kirke-samarbeidet?

Jeg har nå gitt en utfordring til hvert sokn. Så vil jeg løfte fram noen felles utfordringer dere alle peker på – og som jeg tenker er gjenkjennelige for svært mange av bispedømmets menigheter:

1.Ressurser:

Både menighetsråd og staber beskriver press på ressurser. Mange strekker seg langt, ofte for langt, for å møte både egne ambisjoner og forventninger fra lokalsamfunnet. Samtidig må vi være realistiske: kommuneøkonomien er stram, og det er lite som tyder på at kirken får økte rammer fremover. Spørsmålet er derfor ikke om vi må prioritere; men hva og hvordan vi prioriterer. Menighets-rådet, i samråd med stab, fortsetter å gjøre nødvendige, strategiske prioriteringer i menighetens aktiviteter og tilbud. Det er krevende arbeid, og enda mer om det er uenighet. Hvordan sørger vi for best mulig prosesser lokalt?

2.Frivillighet:

Når ressursene blir knappere, blir vi enda mer avhengig av frivillige. Alle menighetene jobber med å finne gode innganger til hvordan vi kan åpne rom for at flere får ta del i gleden av å bidra og være noe for andre. Hvordan ta imot og legge til rette for menneskers ønske om å være noe for kirken og fellesskapet – ikke bare tenke at vi skal dekke et behov? Hvordan kan vi bli enda bedre til å rekruttere og følge opp frivillige?

3.Forordning:

Forordningen innebærer stort sett gudstjenester søndager kl. 11. Dette utfordres av mangel på prester og kirkemusikere (og kanskje også medlemmenes ulike behov når det gjelder tidspunkt). Kan vi utvikle en forordning som ivaretar gudstjenestefrekvensen og samtidig verner om ansattes fritid og gir et mer fleksibelt gudstjenestetilbud – enten gjennom ulike tidspunkt på søndagen, eller ved en hverdagsmesse på ettermiddag eller kveld, gjerne knyttet til en annen kirkelig møteplass / aktivitet?

Det er biskopen som forordner gudstjenestene, men forordningen må samsvare med de ressursene og behovene menighetene har. Jeg vil likevel understreke at gudstjenestene,

samlingene rundt Ord og sakrament, er konstituerende for oss som kirke og må prioriteres ut fra det. Vi trenger gudstjenestene for å søke Gud og tilbe sammen; for å vite hvem vi er og hvorfor vi gjør det vi gjør; for å få kraft til alt det andre.

4. Synlighet:

I forlengelsen av de tre foregående punktene vil jeg bare minne oss alle på betydningen av arbeidet med økt synlighet. Min erfaring, både gjennom mine tretti år som prest, men ikke minst gjennom det siste årets bispevisitter til alle bispedømmets menigheter, er at kirken og alt det flotte arbeidet vi gjør fortsatt er en altfor godt bevart hemmelighet for mange. Både økonomiske ressurser og frivillighet påvirkes av hvorvidt vi evner å dele tro og synliggjøre kirken og vårt unike bidrag til samfunnet og fellesskapet på mange gode og ulike måter. Være den åpne og tydelige folkekirken vi er kalt til å være. Åpen kirke, gjennom å åpne dørene, invitere alle inn, samarbeide med ulike mennesker og miljøer, invitere ulike uttrykk inn, OG selv være mye synlig ute på andre arenaer og være oss bevisste på at vi alltid kan se Guds spor og lære om Gud på de mest uventede steder. Åpen kirke, gjennom i all kommunikasjon klart formidle en bevissthet rundt mangfoldet av tro, trosuttrykk og livserfaringer både innenfor og utenfor kirken. Og tydelig kirke, gjennom å koble det vi sier og gjør, til det som driver og bærer oss: evangeliet om Jesus Kristus – enten det skjer gjennom tradisjonell forkynnelse og undervisning, et bordvers på supertorsdag, en genser med tydelig logo når vi er frivillige på leksehjelp, eller bønn og lystenning når vi samler frivillige.

En visitas gir en anledning til å stoppe opp, løfte blikket, dele gleden over alt det som fungerer, og samtale om utfordringene – med mål om å utvikle oss videre som den bekjennende, åpne, tjenende og misjonerende folkekirken som vi er kalt til å være, og som bidrar til mer himmel på jord. Jeg oppfordrer dere til å snakke videre innad i soknene og på tvers av menighetsgrensene.

Denne uka har jeg møtt så mange bra folk i og utenfor kirkens rom. «We make nabolag great again!» Takk til alle kirkens ansatte, folkevalgte og frivillige, og alle andre ildsjeler i Røyken og Åros, Slemmestad og Nærnes. Takk også for det arbeidet dere har lagt ned i forberedelser og gjennomføring av visitas, og for fellesskapet i dagens gudstjeneste. Som biskop går jeg videre, oppløftet og stolt over alt det dere får til, som en levende, nær og tilgjengelig folkekirke med Jesus Kristus i sentrum.

Det har vært godt å være sammen med dere. Gud velsigne dere. Biskop Sunniva